

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 31ης Ιανουαρίου 2019*

«Αίτηση αναιρέσεως – Συνεργασία για την ανάπτυξη – Εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης με έμμεση διαχείριση – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό – Πράξεις δεκτικές προσφυγής – Απόφαση περί αναθέσεως έργου εκτελέσεως του προϋπολογισμού σε πρόσωπο διαφορετικό από το αρχικώς επιλεγέν – Απόφαση περί μη αναθέσεως νέων έργων εκτελέσεως του προϋπολογισμού στην αρχικώς επιλεγείσα οντότητα – Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 – Άρθρο 43 – Κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 1268/2012 – Άρθρο 43 – Έννοια του “διεθνούς οργανισμού” – Προϋποθέσεις – Αίτημα αποζημιώσεως»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-183/17 P και C-184/17 P,

με αντικείμενο δύο αιτήσεις αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ασκηθείσες στις 11 Απριλίου 2017, από

την **International Management Group**, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους L. Levi και J.-Y. de Cara, avocats,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους F. Castillo de la Torre και J. Baquero Cruz,

καθής-εναγομένη πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο του τέταρτου τμήματος, προεδρεύοντα του τρίτου τμήματος, J. Malenovský (εισηγητή), L. Bay Larsen, M. Safjan και D. Šváby, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: H. Saugmandsgaard Øe

γραμματέας: R. Žeres, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Ιουνίου 2018,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσες διαδικασίας: η αγγλική και η γαλλική.

Απόφαση

- 1 Με τις αιτήσεις αναίρεσης, η International Management Group (στο εξής: IMG) ζητεί την αναίρεση των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 2ας Φεβρουαρίου 2017, International Management Group κατά Επιτροπής (T-29/15, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση T-29/15, EU:T:2017:56), και της 2ας Φεβρουαρίου 2017, International Management Group κατά Επιτροπής (T-381/15, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση T-381/15, EU:T:2017:57) (στο εξής, από κοινού: αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις), με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή και την προσφυγή-αγωγή, αντιστοίχως, της νυν αναιρεσείουσας με αίτημα, στην υπόθεση T-29/15, την ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης C(2014) 9787 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της εκτελεστικής απόφασης C(2013) 7682 σχετικά με το πρόγραμμα δράσεως του έτους 2013 για τη Μιανμάρ/Βιρμανία που πρόκειται να χρηματοδοτηθεί από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014), και με αίτημα, στην υπόθεση T-381/15, αφενός, την ακύρωση της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που περιέχεται στην επιστολή της της 8ης Μαΐου 2015 προς την IMG (στο εξής: απόφαση της 8ης Μαΐου 2015 και, από κοινού με την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014, επίδικες αποφάσεις), καθώς και, αφετέρου, την αποκατάσταση της προκληθείσας ζημίας λόγω της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015.

Το νομικό πλαίσιο

Η δημοσιονομική νομοθεσία του 2002

Ο κανονισμός 1605/2002

- 2 Ο κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002, L 248, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1995/2006 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2006 (ΕΕ 2006, L 390, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 1605/2002), καταργήθηκε, από 1ης Ιανουαρίου 2013, με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού 1605/2002 (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1). Εντούτοις, το άρθρο 212, στοιχείο α', του κανονισμού 966/2012 προέβλεπε, μεταξύ άλλων, ότι τα άρθρα 53 και 53δ του κανονισμού 1605/2002 εξακολουθούν να εφαρμόζονται σε όλες τις αναλήψεις υποχρεώσεων που έχουν εγγραφεί έως και την 31η Δεκεμβρίου 2013.
- 3 Το άρθρο 53 του κανονισμού 1605/2002 προβλέπει τα εξής:

«Η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 53α έως 53δ, με οποιονδήποτε από τους ακόλουθους τρόπους:

 - α) σε συγκεντρωτική βάση,
 - β) με επιμερισμένη ή αποκεντρωμένη διαχείριση, ή
 - γ) με διαχείριση από κοινού με διεθνείς οργανισμούς.»
- 4 Το άρθρο 53δ του κανονισμού αυτού προβλέπει, ιδίως, τα εξής:

«1. Οσάκις η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό με από κοινού διαχείριση, ορισμένα εκτελεστικά καθήκοντα μεταβιβάζονται σε διεθνείς οργανισμούς [...]

[...]

2. Η ατομική συμφωνία που συνάπτεται με διεθνή οργανισμό για τη χορήγηση χρηματοδότησης περιλαμβάνει λεπτομερείς διατάξεις για την εκτέλεση των καθηκόντων που μεταβιβάζονται στο διεθνή οργανισμό.

[...]»

Ο κανονισμός 2342/2002

- 5 Ο κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 1605/2002 (ΕΕ 2002, L 357, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 478/2007 της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 2007 (ΕΕ 2007, L 111, σ. 13) (στο εξής: κανονισμός 2342/2002 και, από κοινού με τον κανονισμό 1605/2002, δημοσιονομική νομοθεσία του 2002), καταργήθηκε, από 1ης Ιανουαρίου 2013, με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού 966/2012 (ΕΕ 2012, L 362, σ. 1) (στο εξής, από κοινού με τον κανονισμό 966/2012: δημοσιονομική νομοθεσία του 2012).
- 6 Το άρθρο 43 του κανονισμού 2342/2002, το οποίο φέρει τον τίτλο «Από κοινού διαχείριση», όριζε στην παράγραφο 2 τα εξής:

«Οι διεθνείς οργανισμοί στους οποίους αναφέρεται το άρθρο 53δ του [κανονισμού 1605/2002] έχουν ως εξής:

α) διεθνείς οργανισμοί δημοσίου δικαίου που ιδρύονται με διακυβερνητικές συμφωνίες, καθώς και εξειδικευμένοι οργανισμοί τους οποίους αυτοί δημιουργούν·

[...]».

Η δημοσιονομική νομοθεσία του 2012

Ο κανονισμός 966/2012

- 7 Ο κανονισμός 966/2012 τέθηκε σε ισχύ στις 27 Οκτωβρίου 2012, σύμφωνα με το άρθρο του 214, πρώτο εδάφιο. Εφαρμόζεται από 1ης Ιανουαρίου 2013, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου αυτού, υπό την επιφύλαξη των ημερομηνιών ειδικής εφαρμογής που προβλέπονται σε άλλα άρθρα του εν λόγω κανονισμού.
- 8 Μεταξύ των άλλων αυτών άρθρων περιλαμβάνεται το άρθρο 58, με τίτλο «Μέθοδοι εκτέλεσης του προϋπολογισμού», το οποίο εφαρμόζεται μόνον όσον αφορά τις υποχρεώσεις που αναλήφθηκαν μετά την 1η Ιανουαρίου 2014 και περιλαμβάνει την ακόλουθη παράγραφο 1:

«Η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό με τους ακόλουθους τρόπους:

α) απευθείας (“άμεση διαχείριση”) από τα τμήματά της [...]

β) υπό καθεστώς επιμερισμένης διαχείρισης με τα κράτη μέλη (“επιμερισμένη διαχείριση”)· ή

γ) έμμεσα (“έμμεση διαχείριση”), [...] αναθέτοντας καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε:

- i) τρίτες χώρες ή σε οντότητες που έχουν αυτές ορίσει·
- ii) διεθνείς οργανισμούς και τις οργανώσεις τους,

[...]».

- 9 Τα άρθρα 84 έως 86 του κανονισμού 966/2012 εφαρμόζονται από 1ης Ιανουαρίου 2013.
- 10 Δυνάμει του άρθρου 84 του κανονισμού αυτού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Απόφαση χρηματοδότησης»:

«1. Κάθε δαπάνη αποτελεί αντικείμενο ανάληψης, εκκαθάρισης, εντολής πληρωμής και πληρωμής.

2. Εκτός εάν πρόκειται για πιστώσεις οι οποίες [...] μπορούν να εκτελεσθούν χωρίς βασική πράξη, της αναλήψεως δαπάνης προηγείται απόφαση χρηματοδότησης που εκδίδεται από το όργανο ή από τις αρχές τις οποίες εξουσιοδοτούν τα όργανα.

3. Η απόφαση χρηματοδότησης της παραγράφου 2 προσδιορίζει τον επιδιωκόμενο στόχο, τα προσδοκώμενα αποτελέσματα, τη μέθοδο εφαρμογής και το συνολικό ποσό της χρηματοδότησης. Περιλαμβάνεται επίσης περιγραφή των ενεργειών που θα χρηματοδοτηθούν και αναφέρεται το ποσό που διατίθεται για κάθε ενέργεια, με ενδεικτικό χρονοδιάγραμμα εφαρμογής.

Σε περίπτωση έμμεσης διαχείρισης, η απόφαση χρηματοδότησης προσδιορίζει επίσης την εντεταλμένη οντότητα ή πρόσωπο σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 1 στοιχείο γ), τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για την επιλογή της οντότητας ή του προσώπου και τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί.

[...]»

- 11 Κατά το άρθρο 85, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Είδη δεσμεύσεων»:

«Η δημοσιονομική δέσμευση έγκειται στην πράξη κράτησης των πιστώσεων που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση μεταγενέστερων πληρωμών προς εκπλήρωση νομικών δεσμεύσεων.

Νομική δέσμευση είναι η πράξη με την οποία ο διατάκτης δημιουργεί ή διαπιστώνει υποχρέωση από την οποία προκύπτει επιβάρυνση.

[...]»

- 12 Το άρθρο 86 του ίδιου κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Κανόνες που εφαρμόζονται στις δεσμεύσεις», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Για κάθε μέτρο που είναι δυνατόν να προκαλέσει δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού, ο αρμόδιος διατάκτης προβαίνει σε δημοσιονομική δέσμευση πριν αναλάβει νομική δέσμευση έναντι τρίτων [...]».

Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 1268/2012

- 13 Το άρθρο 43 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 1268/2012, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ειδικές διατάξεις για την έμμεση διαχείριση με διεθνείς οργανισμούς», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Οι διεθνείς οργανισμοί στους οποίους αναφέρεται το άρθρο 58 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο ii) του [κανονισμού 966/2012] είναι οι ακόλουθοι:

α) διεθνείς οργανισμοί δημοσίου δικαίου που ιδρύονται με διακυβερνητικές συμφωνίες, καθώς και εξειδικευμένοι οργανισμοί τους οποίους αυτοί δημιουργούν·

[...]».

Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013

- 14 Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 248, σ. 1), τέθηκε σε ισχύ την 1η Οκτωβρίου 2013.
- 15 Το άρθρο 7 του κανονισμού αυτού, το οποίο επιγράφεται «Διαδικασία των ερευνών», προβλέπει στην παράγραφο 6 τα εξής:

«Όταν από τις έρευνες προκύπτει ότι θα ήταν σκόπιμη η λήψη προληπτικών διοικητικών μέτρων για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, η [OLAF] ενημερώνει αμελλητί το ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό για τη διεξαγόμενη έρευνα. Οι παρεχόμενες πληροφορίες περιλαμβάνουν τα εξής:

[...]

Το ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός μπορεί ανά πάσα στιγμή να αποφασίσει να λάβει, σε στενή συνεργασία με την [OLAF], οιοδήποτε ενδεδειγμένο προληπτικό μέτρο, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων για τη διασφάλιση αποδεικτικών στοιχείων, και ενημερώνει αμελλητί την [OLAF] σχετικά με αυτήν την απόφαση.»

Το ιστορικό των διαφορών

Η αναιρεσίουσα

- 16 Σύμφωνα με το καταστατικό της, όπως παρατίθεται στην υποβληθείσα στο Δικαστήριο δικογραφία, η IMG ιδρύθηκε στις 25 Νοεμβρίου 1994 ως διεθνής οργανισμός με την επωνυμία «International Management Group – Infrastructure for Bosnia and Herzegovina», με έδρα το Βελιγράδι (Σερβία), ούτως ώστε τα κράτη που συμμετέχουν στην ανασυγκρότηση της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης να έχουν προς τούτο στη διάθεσή τους μια οντότητα ειδικού σκοπού. Έκτοτε, η IMG επεξέτεινε σταδιακά το πεδίο δραστηριότητάς της και εν συνεχεία, στις 13 Ιουνίου 2012, συνήψε συμφωνία για την έδρα της με το Βασίλειο του Βελγίου.

Η αρχική απόφαση

- 17 Στις 7 Νοεμβρίου 2013, η Επιτροπή εξέδωσε την εκτελεστική απόφαση C(2013) 7682 τελικό, σχετικά με το πρόγραμμα ετήσιας δράσεως του 2013 για τη Μιανμάρ/Βιρμανία που πρόκειται να χρηματοδοτηθεί από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: αρχική απόφαση), βάσει του άρθρου 84 του κανονισμού 966/2012.
- 18 Το άρθρο 1 της αποφάσεως αυτής ορίζει ότι εγκρίνεται το πρόγραμμα δράσεως του 2013 για τη Μιανμάρ/Βιρμανία, όπως αναλύεται στα παραρτήματα 1 και 2 αυτής.
- 19 Το άρθρο 3 της εν λόγω αποφάσεως προβλέπει ότι τα καθήκοντα εκτελέσεως του προϋπολογισμού με κοινή διαχείριση μπορούν να ανατεθούν στις οντότητες που αναφέρονται στα παραρτήματα 1 και 2, υπό την επιφύλαξη της συνάψεως συμφωνίας αναθέσεως καθηκόντων εκτελέσεως του προϋπολογισμού.

- 20 Το παράρτημα 2 της ίδιας απόφασης περιγράφει τη δεύτερη δράση που συνιστά το πρόγραμμα δράσεως του 2013 για τη Μιανμάρ/Βιρμανία. Τα τμήματα 5 και 8 του εν λόγω παραρτήματος ορίζουν, κατ' ουσίαν, ότι η δράση αυτή αποτελείται από πρόγραμμα αναπτύξεως του εμπορίου, του οποίου η δαπάνη, εκτιμώμενη σε 10 εκατομμύρια ευρώ, θα χρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση και του οποίου η εφαρμογή θα πραγματοποιηθεί με κοινή διαχείριση με την IMG. Το σημείο 8.3.1 του εν λόγω παραρτήματος αναφέρει την IMG ως διεθνή οργανισμό που έχει ήδη εγκατασταθεί στη Μιανμάρ/Βιρμανία και συνδέεται με την υλοποίηση έργων χρηματοδοτούμενων από την Ένωση στο κράτος αυτό.

Η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014 και το ιστορικό της

- 21 Στις 17 Φεβρουαρίου 2014, η OLAF ενημέρωσε την Επιτροπή ότι είχε κινήσει διαδικασία έρευνας σχετικά με το νομικό καθεστώς της IMG.
- 22 Στις 24 Φεβρουαρίου 2014, ο γενικός γραμματέας της Επιτροπής διαβίβασε τις πληροφορίες αυτές στον γενικό διευθυντή της ΓΔ Διεθνούς Συνεργασίας και Ανάπτυξης του εν λόγω θεσμικού οργάνου, επιστώντας την προσοχή του στη δυνατότητα λήψεως προληπτικών μέτρων βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2013.
- 23 Στις 26 Φεβρουαρίου 2014, ο ως άνω γενικός διευθυντής ενέκρινε προληπτικά μέτρα βάσει της εν λόγω διατάξεως, με την αιτιολογία ότι από την αρχική ανάλυση της OLAF είχαν προκύψει αμφιβολίες σχετικά με το νομικό καθεστώς της IMG (στο εξής: προληπτικά μέτρα της 26ης Φεβρουαρίου 2014). Τα προληπτικά αυτά μέτρα συνίσταντο, κυρίως, στην προσωρινή απαγόρευση, αφενός, της συνάψεως οποιασδήποτε νέας συμφωνίας αναθέσεως με την IMG στο πλαίσιο της έμμεσης διαχειρίσεως του προϋπολογισμού της Ένωσης βάσει του κανονισμού 966/2012 και, αφετέρου, της παρατάσεως κάθε συμφωνίας αναθέσεως που είχε ήδη συναφθεί με την IMG στο πλαίσιο της κοινής διαχειρίσεως του προϋπολογισμού της Ένωσης βάσει του κανονισμού 1605/2002.
- 24 Στις 25 Απριλίου 2014, ο ίδιος γενικός διευθυντής απηύθυνε στην IMG επιστολή (στο εξής: επιστολή της 25ης Απριλίου 2014), με την οποία την ενημέρωσε για τρία νέα στοιχεία στον φάκελο της Επιτροπής, ήτοι, πρώτον, ότι πέντε κράτη μέλη της Ένωσης τα οποία η IMG παρουσίαζε ως μέλη της δεν θεωρούσαν ότι όντως αποτελούν μέλη της, δεύτερον, ότι ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) ανέφερε ότι η IMG δεν αποτελούσε ειδικό οργανισμό του ΟΗΕ και, τρίτον, ότι υπήρχε αβεβαιότητα σχετικά με την εξουσία των προσώπων που είχαν εκπροσωπήσει ορισμένα κράτη κατά την υπογραφή της ιδρυτικής πράξεως της IMG. Ο γενικός διευθυντής της ΓΔ Διεθνούς Συνεργασίας και Ανάπτυξης της Επιτροπής ανέφερε επίσης ότι, λαμβανομένων υπόψη των αμφιβολιών που είχαν εγείρει τα στοιχεία αυτά σχετικά με το νομικό καθεστώς της IMG, ζήτησε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής να αναστείλουν προσωρινά, καθόσον την αφορούσαν, την προσφυγή στις διαδικασίες που καθιστούσαν δυνατή την εκτέλεση καθηκόντων προϋπολογισμού από διεθνείς οργανισμούς.
- 25 Στις 15 Δεκεμβρίου 2014, η Επιτροπή έλαβε την έκθεση που συνέταξε η OLAF κατά το πέρας της έρευνάς της (στο εξής: έκθεση της OLAF), συνοδευόμενη από σειρά συστάσεων. Στην έκθεση αυτή, η OLAF έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η IMG δεν αποτελούσε διεθνή οργανισμό κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012 και συνέστησε στην Επιτροπή να επιβάλει κυρώσεις στην IMG καθώς και να προβεί στην ανάκτηση των ποσών που της είχαν καταβληθεί υπό την ιδιότητά της αυτή.
- 26 Την επόμενη ημέρα, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014, στηριζόμενη στο άρθρο 84 του κανονισμού 966/2012. Κατά το άρθρο 1 της απόφασης αυτής, το παράρτημα 2 της αρχικής απόφασης αντικαθίσταται από νέο παράρτημα, του οποίου τα τμήματα 1 και 4.3 ορίζουν,

κατ' ουσίαν, ότι η υλοποίηση του προγράμματος αναπτύξεως του εμπορίου που προβλεπόταν στην αρχική αυτή απόφαση θα πραγματοποιούνταν με έμμεση διαχείριση, όχι πλέον από την IMG, αλλά από την Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit GmbH (στο εξής: GIZ).

Η απόφαση της 8ης Μαΐου 2015

- 27 Στις 16 Ιανουαρίου 2015, η νομική υπηρεσία της Επιτροπής εκπόνησε σημείωμα με τίτλο «Νομική ανάλυση [της εκθέσεως της OLAF] επί της έρευνας [...] σχετικά με την [IMG]» (στο εξής: γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας).
- 28 Στις 8 Μαΐου 2015, η Επιτροπή απηύθυνε στην IMG επιστολή με σκοπό να την ενημερώσει για τις ενέργειες στις οποίες προτίθετο να προβεί βάσει της εκθέσεως της OLAF, με την οποία της γνωστοποιούσε ότι, μολονότι δεν θα έδινε συνέχεια στην πλειονότητα των συστάσεων της OLAF, είχε αποφασίσει μεταξύ άλλων ότι, έως ότου υπάρχει απόλυτη βεβαιότητα σχετικά με το νομικό καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού, οι υπηρεσίες της δεν θα προέβαιναν πλέον στη σύναψη νέων συμβάσεων αναθέσεως αρμοδιοτήτων με αυτήν ακολουθώντας τη μέθοδο της έμμεσης διαχείρισης σε συνεργασία με διεθνή οργανισμό, που προβλέπει ο κανονισμός 966/2012. Αυτό ακριβώς το μέρος της εν λόγω επιστολής αποτελεί την απόφαση της 8ης Μαΐου 2015, που μνημονεύεται στη σκέψη 1 της παρούσας αποφάσεως.

Οι αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση T-29/15

- 29 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Ιανουαρίου 2015, το οποίο πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υπόθεσης T-282/15, η νυν αναιρεσείουσα άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2014.
- 30 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Μαρτίου 2015, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής, η οποία αφορούσε τον χαρακτήρα της αποφάσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2014 ως πράξεως μη δεκτικής προσβολής, επειδή, αφενός, δεν παρήγαγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα και, αφετέρου, είχε αμιγώς επιβεβαιωτικό χαρακτήρα σε σχέση με την επιστολή της 25ης Απριλίου 2014, με την οποία γνωστοποιήθηκαν στην IMG τα προληπτικά μέτρα της 26ης Φεβρουαρίου 2014.
- 31 Με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2015, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε τη συνεκδίκαση της εν λόγω ενστάσεως με την ουσία της υποθέσεως και επιφυλάχτηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.
- 32 Στις 2 Φεβρουαρίου 2017, το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση T-29/15, με την οποία απέρριψε την προσφυγή της IMG και την καταδίκασε στα δικαστικά έξοδα. Στο πλαίσιο αυτό, διαπίστωσε, καταρχάς, στις σκέψεις 28 έως 78 της αποφάσεως αυτής, ότι η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή δεν ήταν βάσιμη, στο μέτρο που η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014 είχε παραγάγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, καθόσον είχε στερήσει οριστικά από την IMG τη δυνατότητα συνάψεως συμφωνίας αναθέσεως, αφενός, δεν είχε δε αμιγώς επιβεβαιωτικό χαρακτήρα σε σχέση με την επιστολή της 25ης Απριλίου 2014, αφετέρου, και, επομένως, η προσφυγή της IMG κατά της αποφάσεως αυτής έπρεπε να κριθεί παραδεκτή. Εν συνεχεία, στις σκέψεις 79 έως 169 και 174 της εν λόγω αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι κανένας από τους επτά λόγους ακυρώσεως που προέβαλε η IMG δεν ήταν δυνατό να ευδοκιμήσει και ότι, ως εκ τούτου, η προσφυγή της έπρεπε να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση T-381/15

- 33 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Ιουλίου 2015, το οποίο πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υπόθεσης T-381/15, η IMG άσκησε προσφυγή-αγωγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2015 και την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη εξαιτίας της αποφάσεως αυτής.
- 34 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Σεπτεμβρίου 2015, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής, η οποία αφορούσε τον χαρακτήρα της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2015 ως πράξεως μη δεκτικής προσβολής, επειδή, ιδίως, δεν παρήγαγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα.
- 35 Με διάταξη της 29ης Ιανουαρίου 2016, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε τη συνεκδίκαση της ενστάσεως με την ουσία της υποθέσεως και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.
- 36 Στις 2 Φεβρουαρίου 2017, το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση T-381/15, με την οποία διαπίστωσε ότι παρέιλκε η έκδοση αποφάσεως επί ενός μέρους της προσφυγής-αγωγής της IMG, απέρριψε την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά και καταδίκασε την IMG στα δικαστικά έξοδα. Στο πλαίσιο αυτό, διαπίστωσε, καταρχάς, στις σκέψεις 41 έως 53 και 75 της αποφάσεως αυτής, ότι η απόφαση της 8ης Μαΐου 2015 παρήγαγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, στο μέτρο που είχε στερήσει οριστικά από την IMG τη δυνατότητα να της ανατεθούν καθήκοντα εκτελέσεως του προϋπολογισμού με τη μέθοδο της έμμεσης διαχειρίσεως με διεθνή οργανισμό, που προβλέπει το άρθρο 58, παράγραφος 1, του κανονισμού 966/2012, και ότι η προσφυγή-αγωγή της IMG ήταν για τον λόγο αυτόν παραδεκτή. Εν συνεχεία, στις σκέψεις 76 έως 160 της εν λόγω αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι κανένας από τους οκτώ λόγους ακυρώσεως που προέβαλε η IMG δεν ήταν δυνατό να ευδοκιμήσει και ότι, ως εκ τούτου, η προσφυγή της έπρεπε να απορριφθεί ως αβάσιμη. Τέλος, στις σκέψεις 170 έως 173 της ίδιας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα αποζημιώσεως της IMG ως αβάσιμο.
- 37 Επιπλέον, στις σκέψεις 174 έως 184 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-381/15, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε σχετικά με το αίτημα της Επιτροπής να αφαιρεθούν από τη δικογραφία δύο από τα προσκομισθέντα από την IMG έγγραφα, ήτοι η έκθεση της OLAF και η γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής. Απέρριψε το αίτημα όσον αφορά το πρώτο επίμαχο έγγραφο και το δέχθηκε όσον αφορά το δεύτερο έγγραφο.

Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 38 Με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-183/17 P, η IMG ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση T-29/15, καθόσον απέρριψε την προσφυγή της ακυρώσεως ως αβάσιμη·
 - να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς ακυρώνοντας την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014, και
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας καθώς και της αναιρετικής διαδικασίας.
- 39 Με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-184/17 P, η IMG ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση T-381/15, καθόσον απέρριψε την προσφυγή της ακυρώσεως και την αγωγή αποζημιώσεώς της ως αβάσιμες·

- να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς ακυρώνοντας την απόφαση της 8ης Μαΐου 2015 και να υποχρεώσει την Ένωση να αποκαταστήσει τη ζημία που αυτή ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της αποφάσεως αυτής, και
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας καθώς και της αναιρετικής διαδικασίας.
- 40 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει τις δύο αιτήσεις αναιρέσεως και να καταδικάσει την IMG στα αντίστοιχα δικαστικά έξοδα.
- 41 Επιπλέον, η Επιτροπή άσκησε δύο αιτήσεις ανταναιρέσεως με τις οποίες ζητεί από το Δικαστήριο:
- σε αμφότερες τις υποθέσεις, να αναιρέσει τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις καθόσον απέρριψαν τις ενστάσεις της απαραδέκτου, να αποφανθεί οριστικώς επί των διαφορών απορρίπτοντας την προσφυγή και την προσφυγή-αγωγή ως अपαράδεκτες και να καταδικάσει την IMG στα δικαστικά έξοδα·
 - στην υπόθεση C-184/17 P, να διατάξει, επιπλέον, να αφαιρεθεί από τη δικογραφία η έκθεση της OLAf.
- 42 Η IMG ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει τις δύο αυτές αιτήσεις ανταναιρέσεως και να καταδικάσει την Επιτροπή στα αντίστοιχα δικαστικά έξοδα.
- 43 Με έγγραφο της 8ης Φεβρουαρίου 2018, οι διάδικοι κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με ενδεχόμενη συνεκδίκαση των δύο υποθέσεων προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως του Δικαστηρίου. Η IMG απάντησε ότι δεν έχει αντιρρήσεις επί του ζητήματος αυτού. Η Επιτροπή δεν απάντησε εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 44 Με απόφαση της 20ής Μαρτίου 2018, κατόπιν ακροάσεως του εισηγητή δικαστή και του γενικού εισαγγελέα, οι υποθέσεις ενώθηκαν προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως του Δικαστηρίου.

Επί των ανταναιρέσεων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 45 Η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε, στις σκέψεις 57 έως 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-29/15 και στις σκέψεις 44 έως 48 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-381/15, ότι οι επίδικες αποφάσεις παρήγαγαν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα καθόσον είχαν στερήσει από την IMG τη δυνατότητα συνάψεως νέων συμβάσεων αναθέσεως αρμοδιοτήτων στο πλαίσιο έμμεσης διαχειρίσεως έργων που χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό της Ένωσης. Ασφαλώς, η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014 τροποποίησε την αρχική απόφαση, αντικαθιστώντας την IMG με την GIZ ως οντότητα ορισθείσα για τη σύναψη συμφωνίας αναθέσεως, η δε απόφαση της 8ης Μαΐου 2015 ανέφερε ότι η Επιτροπή δεν προτίθετο να συνάψει νέες συμβάσεις αναθέσεως με την IMG. Ωστόσο, κατά την Επιτροπή, η IMG δεν διέθετε κανένα δικαίωμα συνάψεως τέτοιων συμβάσεων, κατάσταση από την οποία πρέπει να συναχθεί ότι οι επίδικες αποφάσεις παρήγαγαν πραγματικά μόνον αποτελέσματα έναντι αυτής.
- 46 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς όσα δέχτηκε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 49 έως 52 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-29/15, απόφαση χρηματοδοτήσεως, όπως η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014, πρέπει να θεωρηθεί πράξη αμιγώς εσωτερικού χαρακτήρα η οποία δεν παράγει κανένα δεσμευτικό έννομο αποτέλεσμα έναντι τρίτων.

- 47 Τρίτον και τελευταίον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι εσφαλμένως το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014 δεν αποτελούσε πράξη αμιγώς επιβεβαιωτική της επιστολής της 25ης Απριλίου 2014, με την οποία η IMG ενημερώθηκε για τη λήψη των προληπτικών μέτρων της 26ης Φεβρουαρίου 2014. Ειδικότερα, η απόφαση αυτή δεν περιείχε κανένα νέο πραγματικό ή νομικό στοιχείο, σε αντίθεση προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 70 έως 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-29/15. Εκτός αυτού, μολονότι τα εν λόγω προληπτικά μέτρα και η εν λόγω απόφαση στηρίζονται σε διαφορετικές νομικές βάσεις και εκδόθηκαν στο πλαίσιο διακριτών διαδικασιών, όπως το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε στις σκέψεις 74 έως 76 της αποφάσεως αυτής, η εν λόγω απόφαση αποτελεί παρά ταύτα την ευθεία και αυτόματη συνέπεια των ως άνω προληπτικών μέτρων.
- 48 Επιπλέον, με την αντανάευσή της στην υπόθεση C-184/17 P, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η IMG δεν έπρεπε να έχει πρόσβαση στην έκθεση της OLAF.
- 49 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή καλεί το Δικαστήριο να αφαιρέσει την έκθεση αυτή από τη δικογραφία.
- 50 Η IMG αμφισβητεί τη βασιμότητα των διαφόρων αυτών επιχειρημάτων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 51 Όσον αφορά, πρώτον, τα επιχειρήματα της Επιτροπής σχετικά με την απουσία δεσμευτικών εννόμων αποτελεσμάτων των επίδικων αποφάσεων που αναφέρονται στη σκέψη 45 της παρούσας αποφάσεως, κατά πάγια νομολογία, πρέπει να θεωρούνται ως δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως όλες οι διατάξεις ή τα μέτρα που θεσπίζονται από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, ανεξάρτητα από τον τύπο τους, που αποσκοπούν στην παραγωγή δεσμευτικών εννόμων αποτελεσμάτων, ικανών να επηρεάσουν τα συμφέροντα ενός φυσικού ή νομικού προσώπου, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση (αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1981, IBM κατά Επιτροπής, 60/81, EU:C:1981:264, σκέψη 9, της 12ης Σεπτεμβρίου 2006, Reynolds Tobacco κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-131/03 P, EU:C:2006:541, σκέψη 54, και της 13ης Οκτωβρίου 2011, Deutsche Post και Γερμανία κατά Επιτροπής, C-463/10 P και C-475/10 P, EU:C:2011:656, σκέψη 37).
- 52 Εν προκειμένω, όσον αφορά την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, καταρχάς, στις σκέψεις 37 έως 42 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-29/15, οι οποίες δεν αμφισβητούνται από την Επιτροπή, ότι η απόφαση αυτή αποτελούσε απόφαση χρηματοδοτήσεως ληφθείσα από το εν λόγω θεσμικό όργανο βάσει του άρθρου 84 του κανονισμού 966/2012 και έχει όχι μόνον ως έννομο αποτέλεσμα, αλλά και ως σκοπό την τροποποίηση της αρχικής αποφάσεως, ορίζοντας την GIZ, στη θέση της IMG, ως εντεταλμένη αρμόδια οντότητα για την εκτέλεση της δράσεως για την ανάπτυξη του εμπορίου στο πλαίσιο του προγράμματος δράσεως για τη Μιανμάρ/Βιρμανία για το έτος 2013.
- 53 Στο πλαίσιο της αναλύσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 38 της εν λόγω αποφάσεως, ότι δεν αμφισβητούνταν μεταξύ των διαδίκων ότι η αρχική απόφαση είχε ορίσει την IMG ως εντεταλμένη οντότητα μόνον «υπό την επιφύλαξη της συνάψεως συμφωνίας αναθέσεως».
- 54 Λαμβανομένων υπόψη των διαφορών αυτών στοιχείων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε στη συνέχεια, στις σκέψεις 44 έως 48 και 57 έως 63 της ίδιας αποφάσεως, ότι η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014 παρήγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα της IMG, καθόσον της στέρησαν κάθε δυνατότητα να συνάψει σύμβαση αναθέσεως.
- 55 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 84, παράγραφος 2, του κανονισμού 966/2012, βάσει του οποίου εκδόθηκαν τόσο η αρχική απόφαση όσο και η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014, προβλέπει ότι τέτοιες αποφάσεις προηγούνται της αναλήψεως δαπάνης. Η δε ανάληψη δαπάνης, αντιστοιχεί, όπως προκύπτει από το άρθρο 85, παράγραφος 1, και από το άρθρο 86, παράγραφος 1, του κανονισμού

αυτού, στην πράξη που έγκειται, για τον δημοσιονομικό φορέα, διαδοχικώς, στη δημοσιονομική δέσμευση της δαπάνης και εν συνεχεία στην ανάληψη νομικής δεσμεύσεως έναντι τρίτων οι οποίοι θα εισπράξουν πληρωμές που συγκεκριμενοποιούν τη δαπάνη αυτή. Κατά συνέπεια, ορθώς η Επιτροπή υποστηρίζει ότι καμία νομική δέσμευση δεν είχε αναληφθεί ως προς την IMG κατά τον χρόνο που εξέδωσε την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014 και ότι, ως εκ τούτου, η IMG δεν διέθετε κανένα δικαίωμα προς σύναψη συμφωνίας αναθέσεως με αυτήν.

- 56 Εντούτοις, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 42 και 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-29/15, μια απόφαση αναλήψεως δεσμεύσεως προσδιορίζει τουλάχιστον, σύμφωνα με το άρθρο 84, παράγραφος 3, του κανονισμού 966/2012, «[την] εντεταλμένη οντότητα [...], τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για την επιλογή της [...] και τα καθήκοντα που [της] έχουν ανατεθεί». Με την αρχική απόφαση είχε επιλεγεί η IMG ως εντεταλμένη οντότητα για μία από τις δράσεις που προβλέπονται στο πλαίσιο του προγράμματος δράσεως για τη Μιανμάρ/Βιρμανία για το έτος 2013.
- 57 Επιπλέον, όπως προκύπτει από το άρθρο 53δ, παράγραφος 2, του κανονισμού 1605/2002, που ίσχυε κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αρχικής αποφάσεως, μια σύμβαση αναθέσεως αρμοδιοτήτων όπως αυτή που αφορά η απόφαση αυτή έχει ως αντικείμενο να διευκρινίσει τις λεπτομερείς διατάξεις για την εκτέλεση των καθηκόντων που είχαν προηγουμένως ανατεθεί, σε συγκεκριμένη περίπτωση, σε διεθνή οργανισμό. Η σύναψη της συμβάσεως αυτής, επομένως, πρέπει οπωσδήποτε να έπεται της εκδόσεως αποφάσεως χρηματοδοτήσεως με την οποία ανατίθενται τέτοια καθήκοντα στον εν λόγω οργανισμό και δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί παρά μόνο σε συνδυασμό με αυτήν. Συνακολούθως, η απώλεια της ιδιότητας της εντεταλμένης ως προς τα επίμαχα καθήκοντα οντότητας συνεπάγεται αυτομάτως την απώλεια της δυνατότητας συνάψεως της σχετικής συμφωνίας αναθέσεως. Όμως, η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014 είχε ακριβώς ως σκοπό και αποτέλεσμα να ορίσει την GIZ ως εντεταλμένη οντότητα για να μπορέσει η Επιτροπή να συνάψει συμφωνία αναθέσεως με αυτήν αντί της IMG.
- 58 Υπό τις συνθήκες αυτές, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τις σκέψεις 44, 45, 57, 59, 60 και 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-29/15, ότι η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014 είχε ως αποτέλεσμα να απολέσει η IMG τόσο τη νομική ιδιότητα της επιλεγείσας ως εντεταλμένης οντότητας για την εκτέλεση δημοσιονομικών καθηκόντων, όσο και κάθε ουσιαστική δυνατότητα συνάψεως της σχετικής συμφωνίας αναθέσεως.
- 59 Εν προκειμένω, η απώλεια μιας τέτοιας νομικής ιδιότητας αποτελεί, προφανώς, δεσμευτικό έννομο αποτέλεσμα ικανό να επηρεάσει τα συμφέροντα της IMG. Η δε απώλεια κάθε ουσιαστικής δυνατότητας να συνάψει τη σχετική σύμβαση αναθέσεως αποτελεί αυτόματη συνέπεια της εν λόγω απώλειας της νομικής ιδιότητάς της, όπως επισημαίνεται στη σκέψη 57 της παρούσας αποφάσεως, και, ως εκ τούτου, αποτελεί επίσης δεσμευτικό έννομο αποτέλεσμα.
- 60 Επομένως, ο λόγος που προέβαλε η Επιτροπή προς στήριξη της ανταναιρέσεώς της στην υπόθεση C-183/17 Ρ, καθόσον αφορά την απουσία δεσμευτικού εννόμου αποτελέσματος της αποφάσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2014, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 61 Όσον αφορά την απόφαση της 8ης Μαΐου 2015, πρέπει να σημειωθεί εκ προοιμίου ότι δεν εκφράζει μελλοντική πρόθεση, όπως διατείνεται η Επιτροπή, αλλά μια ληφθείσα και υφιστάμενη απόφαση περί μη συνάψεως καμίας συμφωνίας αναθέσεως «έως ότου υπάρξει απόλυτη βεβαιότητα ως προς το καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού». Για τον λόγο αυτόν, η ως άνω απόφαση στερεί από την ενδιαφερόμενη οντότητα κάθε πραγματική ευκαιρία να της ανατεθούν νέα καθήκοντα εκτελέσεως του προϋπολογισμού και να της χορηγηθούν τα αντίστοιχα κονδύλια στο πλαίσιο έμμεσης διαχειρίσεως του προϋπολογισμού της Ένωσης, όπως επισήμανε και το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 44 και 45 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-381/15.
- 62 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, όταν απόφαση που εκδίδεται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της ασκήσεως των οικείων αρμοδιοτήτων της και αφορά συγκεκριμένο πρόσωπο έχει ως αποτέλεσμα, λόγω της εκδόσεώς της και μόνον, να στερήσει από το πρόσωπο αυτό κάθε ουσιαστική

δυνατότητα να ωφεληθεί από χρηματοδότηση της Ένωσης, το αποτέλεσμα αυτό πρέπει να θεωρείται δεσμευτικό έννομο αποτέλεσμα της εν λόγω απόφασης (βλ., συναφώς, απόφαση της 22ας Απριλίου 1997, *Geotronics* κατά Επιτροπής, C-395/95 P, EU:C:1997:210, σκέψεις 14 και 15).

- 63 Επομένως, ο λόγος που προέβαλε η Επιτροπή προς στήριξη της ανταναιρέσεως της στην υπόθεση C-184/17, καθόσον αφορά την απουσία δεσμευτικού εννόμου αποτελέσματος της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015, πρέπει ομοίως να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 64 Όσον αφορά, δεύτερον, το επιχείρημα της Επιτροπής που εκτίθεται στη σκέψη 46 της παρούσας απόφασης, κατά το οποίο απόφαση χρηματοδότησης όπως η επίμαχη στις υπό κρίση υποθέσεις πρέπει να θεωρείται πράξη που δεν παράγει κανένα δεσμευτικό έννομο αποτέλεσμα έναντι τρίτων, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, δεν συνιστούν, κατ' αρχήν, πράξεις δυνάμενες να αποτελέσουν το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ οι πράξεις που αποσκοπούν μόνον στο να παραγάγουν έννομα αποτελέσματα στο εσωτερικό του θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης που τις εξέδωσε (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 25ης Φεβρουαρίου 1988, *Les Verts* κατά Κοινοβουλίου, 190/84, EU:C:1988:94, σκέψη 8, και της 6ης Απριλίου 2000, *Ισπανία* κατά Επιτροπής, C-443/97, EU:C:2000:190, σκέψη 28).
- 65 Εν προκειμένω, αρκεί εντούτοις η διαπίστωση ότι, αφής στιγμής το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014 αποσκοπούσε στο να παραγάγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα έναντι της IMG, για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 57 έως 59 της παρούσας απόφασης, δεν μπορεί να προσαφθεί στο δικαστήριο αυτό ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας ως αβάσιμο, στις σκέψεις 49 έως 52 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης T-29/15, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η εν λόγω απόφαση παράγει έννομα αποτελέσματα μόνον εντός της Επιτροπής.
- 66 Τρίτον και τελευταίον, η Επιτροπή υποστηρίζει, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 47 της παρούσας απόφασης, ότι η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014 έπρεπε να χαρακτηριστεί ως «πράξη αμιγώς επιβεβαιωτική προγενέστερης πράξεως», ήτοι επιβεβαιωτική της επιστολής της 25ης Απριλίου 2014 με την οποία ενημερώθηκε η IMG για τη λήψη των προληπτικών μέτρων της 26ης Φεβρουαρίου 2014.
- 67 Στο πλαίσιο αυτό, μια πράξη θεωρείται αμιγώς επιβεβαιωτική προγενέστερης πράξεως όταν δεν περιέχει κανένα νέο πραγματικό ή νομικό στοιχείο σε σχέση με την προηγούμενη αυτή πράξη (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 14ης Απριλίου 1970, *Nebe* κατά Επιτροπής, 24/69, EU:C:1970:22, σκέψη 8, και της 3ης Απριλίου 2014, *Επιτροπή* κατά *Κάτω Χωρών* και *ING Groep*, C-224/12 P, EU:C:2014:213, σκέψη 69).
- 68 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 70 έως 73 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης T-29/15, ότι, ενώ από την εξέταση του περιεχομένου των προληπτικών μέτρων της 26ης Φεβρουαρίου 2014 προέκυπτε ότι τα μέτρα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα να ανασταλεί προσωρινά η σύναψη με την IMG κάθε συμφωνίας αναθέσεως όπως αυτή που αναφερόταν στην αρχική απόφαση, από την ανάλυση της απόφασης της 16ης Δεκεμβρίου 2014 συναγόταν ότι το περιεχόμενό της είχε ως δεσμευτικό έννομο αποτέλεσμα να στερήσει ειδικώς και οριστικώς από την IMG τη δυνατότητα συνάψεως της εν λόγω συμβάσεως.
- 69 Το Γενικό Δικαστήριο κατέδειξε με τον τρόπο αυτόν τα νέα νομικά και πραγματικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014 σε σχέση με τα προληπτικά μέτρα της 26ης Φεβρουαρίου 2014.
- 70 Επομένως, ο λόγος που προέβαλε η Επιτροπή προς στήριξη της ανταναιρέσεως της στην υπόθεση C-183/17 P, καθόσον αφορά τον χαρακτηρισμό της απόφασης της 16ης Δεκεμβρίου 2014 ως «πράξη αμιγώς επιβεβαιωτική προγενέστερης πράξεως», πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

- 71 Δεδομένου ότι κανένας από τους λόγους που προέβαλε η Επιτροπή προς στήριξη των ανταναιρέσεών της δεν μπορεί να γίνει δεκτός, οι ανταναιρέσεις αυτές πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.
- 72 Επιπλέον, παρέλκει η απόφαση επί του αιτήματος της Επιτροπής με το οποίο ζητείται να αφαιρεθεί από τη δικογραφία η έκθεση της OLAF, καθότι το αίτημα αυτό έχει καταστεί άνευ αντικειμένου, στο μέτρο που η Επιτροπή ενημέρωσε το Δικαστήριο, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι διαβίβασε με δική της πρωτοβουλία την εν λόγω έκθεση στην IMG.

Επί των αιτήσεων αναιρέσεως

- 73 Η IMG, προς στήριξη των αιτήσεών της αναιρέσεως, με τις οποίες ζητεί την αναίρεση των αναιρεσιβαλλόμενων αποφάσεων, καθόσον με τις αποφάσεις αυτές απορρίφθηκαν οι προσφυγές της ακυρώσεως ως αβάσιμες, προβάλλει αντίστοιχα τέσσερις λόγους αναιρέσεως στην υπόθεση C-183/17 P και πέντε λόγους αναιρέσεως στην υπόθεση C-184/17 P. Προβάλλει επίσης διάφορες αιτιάσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίον αξιολόγησε το Γενικό Δικαστήριο ορισμένα έγγραφα των δικογραφιών.
- 74 Επιπλέον, προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως με την οποία ζητεί την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-381/15, καθόσον απέρριψε την αγωγή αποζημιώσεώς της ως αβάσιμη, η IMG προβάλλει έναν έκτο λόγο αναιρέσεως στην υπόθεση C-184/17 P.
- 75 Πρέπει να εξεταστούν καταρχάς ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος αναιρέσεως της IMG σε καθεμία από τις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως στις υποθέσεις C-183/17 P και C-184/17 P

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 76 Η IMG υποστηρίζει, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε από νομικής απόψεως κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο ούτε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την έκδοση των επίδικων αποφάσεων βάσει λόγων που αφορούσαν αμφιβολίες που διατηρούσε το θεσμικό αυτό όργανο σχετικά με το καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012. Συγκεκριμένα, τα στοιχεία που επικαλείται η Επιτροπή για να τεκμηριώσει τις αμφιβολίες της αφορούν μέρος μόνον των δεκαέξι μελών της IMG και όχι το ίδιο το καθεστώς της οντότητας αυτής ως διεθνούς οργανισμού, κατά την έννοια της εν λόγω νομοθεσίας.
- 77 Δεύτερον, η IMG διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά, απορρίπτοντας συνοπτικώς τα επιχειρήματα που αυτή προέβαλε για να αμφισβητήσει τη βασιμότητα των επίδικων αποφάσεων, αντί να εξετάσει τα πολυάριθμα έγγραφα που προσκόμισε η ενδιαφερομένη ως παραρτήματα των υπομνημάτων της (καταστατικό, πρακτικό της ιδρυτικής πράξεως, συμφωνία περί της έδρας της με το Βασίλειο του Βελγίου, δηλώσεις πρέσβων κ.λπ.), προκειμένου να αποδείξει το καθεστώς της ως διεθνούς οργανισμού. Εν προκειμένω, τα έγγραφα αυτά, τα οποία διέθετε η Επιτροπή κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίδικων αποφάσεων, αποδεικνύουν ότι η IMG είναι οργανισμός δημοσίου διεθνούς δικαίου, ιδρυθείς κατά το έτος 1994 βάσει διακυβερνητικής συμφωνίας που συνήφθη από δεκαέξι κράτη, καθώς και από την Υπηρεσία Ανθρωπιστικής Βοήθειας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ECHO), κατόπιν συνεδριάσεως ομάδας εργασίας της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, προκειμένου τα κράτη που συμμετείχαν στην ανασυγκρότηση της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης να έχουν προς τούτο στη διάθεσή τους μια οντότητα ειδικού σκοπού.

- 78 Προς απάντηση, η Επιτροπή προβάλλει ότι το ζήτημα που πρέπει να επιλυθεί προκειμένου να ελεγχθεί η νομιμότητα των αναιρεσιβαλλόμενων αποφάσεων είναι όχι το κατά πόσον η IMG απολαύει ή όχι του καθεστώτος διεθνούς οργανισμού κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, αλλά το κατά πόσον, λαμβανομένων υπόψη των αμφιβολιών που υφίσταντο επ' αυτού, το εν λόγω θεσμικό όργανο μπορούσε να αποφασίσει να μην της αναθέτει πλέον καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού βάσει του καθεστώτος αυτού. Στο πλαίσιο αυτό, κατά την Επιτροπή, τα επιχειρήματα της IMG που μνημονεύονται στη σκέψη 76 της παρούσας αποφάσεως περιορίζονται στην αμφισβήτηση της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο και εξ αυτού πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα, διότι εκφεύγουν του αναιρετικού ελέγχου του Δικαστηρίου. Επιπλέον, το επιχείρημα ότι τα στοιχεία που επικαλέστηκε η Επιτροπή για να δικαιολογήσει τις αμφιβολίες που διατυπώθηκαν στις επίδικες αποφάσεις αφορούν μέρος μόνον των δεκαέξι μελών της IMG δεν προβλήθηκε πρωτοδίκως και, γι' αυτόν τον λόγο, πρέπει να απορριφθεί ως απαραδέκτως προβληθέν στο στάδιο της αναίρεσεως, διότι αποτελεί νέο ισχυρισμό. Εν πάση περιπτώσει, κατά την Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο ούτε υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ούτε παραμόρφωσε τα προσκομισθέντα από την IMG έγγραφα, κρίνοντας ότι οι αμφιβολίες που υφίσταντο όσον αφορά το καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού δικαιολογούσαν τις επίδικες αποφάσεις.
- 79 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η IMG προσθέτει ότι τα επιχειρήματά της κλονίζουν τη βασιμότητα του νομικού συλλογισμού που διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο στις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις σχετικά με τη νομιμότητα των επίδικων αποφάσεων υπό το πρίσμα της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012 και είναι, ως εκ τούτου, παραδεκτά.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

– Επί του παραδεκτού

- 80 Δεδομένου ότι η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό ενός μέρους των αιτιάσεων που προέβαλε η IMG προς στήριξη του δευτέρου λόγου εκάστης από τις αιτήσεις της αναίρεσεως, πρέπει προκαταρκτικώς να υπομνησθεί ότι ένας αναιρεσείων μπορεί παραδεκτώς να αμφισβητήσει, ενώπιον του Δικαστηρίου, την ερμηνεία και την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο πρωτοδίκως (πρβλ. απόφαση της 13ης Ιουλίου 2000, Salzgitter κατά Επιτροπής, C-210/98 P, EU:C:2000:397, σκέψη 43, και της 12ης Σεπτεμβρίου 2006, Reynolds Tobacco κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-131/03 P, EU:C:2006:541, σκέψη 51), και, στο πλαίσιο αυτό, να προβάλλει λόγους αναίρεσεως που βάλλουν κατά της νομικής βασιμότητας των εκτιμήσεων που διατύπωσε το δικαστήριο αυτό στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση (πρβλ. αποφάσεις της 9ης Ιουνίου 2011, Diputación Foral de Vizcaya κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-465/09 P έως C-470/09 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2011:372, σκέψη 146, και της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 81 Εν προκειμένω, με τις αιτιάσεις που εκτίθενται στη σκέψη 76 της παρούσας αποφάσεως, η IMG προβάλλει πλάνη στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την εφαρμογή της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, στις σκέψεις 102 έως 106 και 113 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-29/15, καθώς και στις σκέψεις 98 έως 103 και 108 έως 109 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-381/15, απαντώντας στους λόγους ακυρώσεως με τους οποίους η IMG αμφισβητούσε τη νομιμότητα των επίδικων αποφάσεων υπό το πρίσμα της νομοθεσίας αυτής.
- 82 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι το επιχείρημα ότι τα στοιχεία που επικαλείται η Επιτροπή για να δικαιολογήσει τις αμφιβολίες που διατυπώθηκαν στις αποφάσεις αυτές αφορούν μέρος μόνον των δεκαέξι μελών της IMG αποσκοπεί στην αμφισβήτηση της νομικής βασιμότητας της εκτιμήσεως του Γενικού Δικαστηρίου που εκτίθεται, αφενός, στη σκέψη 103 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-29/15, η οποία παραπέμπει στη σκέψη 89 της αποφάσεως αυτής, η οποία παραπέμπει με τη σειρά της στη σκέψη 85 της εν λόγω αποφάσεως, και, αφετέρου, στη σκέψη 98 της αναιρεσιβαλλομένης

αποφάσεως T-381/15, η οποία παραπέμπει στη σκέψη 85 της τελευταίας αυτής αποφάσεως, κατά την οποία εκτίμηση οι εν λόγω αποφάσεις πρέπει να θεωρηθούν, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου ελήφθησαν, δικαιολογημένες, όπως αποδεικνύεται μεταξύ άλλων από τα στοιχεία αυτά. Ως εκ τούτου, μια τέτοια αιτίαση δεν μπορεί, υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 80 της παρούσας αποφάσεως, να απορριφθεί ως απαράδεκτη στο στάδιο της αναιρέσεως για τον λόγο ότι δεν προβλήθηκε πρωτοδίκως.

- 83 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι αιτιάσεις της IMG προς στήριξη του δευτέρου λόγου ακυρώσεως σε καθεμία από τις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις και, επομένως, οι ίδιοι οι ως άνω λόγοι, προβλήθηκαν παραδεκτως.

– *Επί της ουσίας*

- 84 Επί της ουσίας, διαπιστώνεται ότι ο δεύτερος λόγος των αναιρέσεων αφορά, αντιστοίχως, τα σημεία 102 έως 106 και 113 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-29/15, καθώς και τα σημεία 98 έως 103, 108 και 109 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-381/15.
- 85 Συναφώς, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η IMG αμφισβήτησε, αφενός, τη νομιμότητα της αποφάσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2014 υπό το πρίσμα της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, καθώς και, αφετέρου, τη νομιμότητα της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2015 υπό το πρίσμα της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2012. Στο πλαίσιο αυτό, υποστήριξε ειδικότερα, όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 102 και 104 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-29/15, καθώς και στη σκέψη 96 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-381/15, ότι αποτελούσε οργανισμό δημοσίου διεθνούς δικαίου ιδρυθέν με διακυβερνητική συμφωνία, κατά την έννοια της νομοθεσίας αυτής, όπως τούτο προκύπτει από διάφορα έγγραφα που προσκομίσθηκαν τόσο στην Επιτροπή όσο και στο Γενικό Δικαστήριο.
- 86 Προς αντίκρουση των επιχειρημάτων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε καταρχάς, στις σκέψεις 103 και 105 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-29/15 και στη σκέψη 98 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-381/15, ότι, στις επίδικες αποφάσεις, η Επιτροπή είχε εκφράσει αμφιβολίες σχετικά με το καθεστώς διεθνούς οργανισμού της IMG στηριζόμενη στα στοιχεία που περιείχονταν στην επιστολή της 25ης Απριλίου 2014, κατά τα προαναφερθέντα στη σκέψη 24 της παρούσας αποφάσεως.
- 87 Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 104 έως 105 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-29/15 και στη σκέψη 102 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-381/15, ότι τα επιχειρήματα και τα έγγραφα που προσκόμισε η IMG δεν ήταν σε θέση να καταδείξουν τον αβάσιμο χαρακτήρα των αμφιβολιών που εξέφρασε η Επιτροπή στις επίδικες αποφάσεις, βάσει των εν λόγω στοιχείων.
- 88 Συναφώς, επισημαίνεται, όπως προκύπτει από τα άρθρα 53 και 53δ, παράγραφος 1, του κανονισμού 1605/2002, καθώς και από το άρθρο 58, παράγραφος 1, του κανονισμού 966/2012, ο οποίος κατάργησε και αντικατέστησε τον κανονισμό 1605/2002, η Επιτροπή μπορεί, μεταξύ άλλων, να εκτελέσει τον προϋπολογισμό της Ένωσης, αναθέτοντας καθήκοντα εκτελέσεώς του σε διεθνείς οργανισμούς.
- 89 Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι, όταν η Επιτροπή σκοπεύει να εκδώσει απόφαση για την ανάθεση καθήκοντων εκτελέσεως του προϋπολογισμού σε συγκεκριμένη οντότητα, υπέχει το καθήκον να διασφαλίζει ότι η οντότητα αυτή έχει την ιδιότητα διεθνούς οργανισμού.

- 90 Επιπλέον, όταν, κατόπιν της εκδόσεως αποφάσεως για την ανάθεση καθηκόντων εκτελέσεως του προϋπολογισμού σε συγκεκριμένη οντότητα με την ιδιότητά της ως διεθνούς οργανισμού, η Επιτροπή εκδίδει αποφάσεις όπως οι επίδικες, με βάση στοιχεία που μπορούν, κατά την άποψή της, να θέσουν υπό αμφισβήτηση την ιδιότητα αυτή, οι εν λόγω αποφάσεις πρέπει να δικαιολογούνται με βάση νομικά και πραγματικά στοιχεία.
- 91 Συναφώς, ο όρος «διεθνής οργανισμός», που αναφέρεται στα άρθρα 53 και 53δ του κανονισμού 1605/2002 και στο άρθρο 58 του κανονισμού 966/2012, ορίζεται, με την ίδια διατύπωση, στο άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 2342/2002 και, ακολούθως, στο άρθρο 43, παράγραφος 1, του κανονισμού 1268/2012, ο οποίος κατήργησε και αντικατέστησε τον κανονισμό 2342/2002. Βάσει των δύο τελευταίων αυτών διατάξεων, ο όρος αυτός περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, «[τους] οργανισμο[ύς] δημοσίου διεθνούς δικαίου που ιδρύονται με διακυβερνητικές συμφωνίες καθώς και [τους] ειδικευμένο[υς] οργανισμο[ύς] τους οποίους αυτοί δημιουργούν».
- 92 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τη νομιμότητα των επίδικων αποφάσεων υπό το πρίσμα του ορισμού αυτού, αλλά περιορίστηκε στο να αναφέρει ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η IMG δεν ήταν τις αμφιβολίες της Επιτροπής όσον αφορά το καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού.
- 93 Η διαπίστωση αυτή είναι όμως νομικώς εσφαλμένη, δεδομένου ότι κανένα από τα στοιχεία που επικαλέστηκε το Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να κρίνει δικαιολογημένες τις αμφιβολίες της Επιτροπής, όπως υπενθυμίζονται στη σκέψη 86 της παρούσας αποφάσεως, δεν είναι ικανό να θεμελιώσει τις αμφιβολίες αυτές.
- 94 Πράγματι, όσον αφορά το πρώτο από τα στοιχεία αυτά, το οποίο αφορά το κατά πόσον ορισμένα κράτη που παρουσιάστηκαν ως μέλη της IMG ήταν όντως μέλη της, από τις ίδιες τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι οι αμφιβολίες της Επιτροπής ως προς το θέμα αυτό αφορούσαν μόνον «ορισμένα» από τα μέλη της IMG και, ακριβέστερα, πέντε από το σύνολο των δεκαέξι μελών. Πλην όμως, τέτοιες αμφιβολίες, ακόμη και αν θεωρηθούν βάσιμες, δεν έχουν ως συνέπεια, βάσει του διεθνούς δικαίου, να στερηθεί η οντότητα της οποίας τα κράτη αυτά δεν είναι –ή δεν είναι πλέον– μέλη την ιδιότητα του «διεθνούς οργανισμού», και τούτο κατά μείζονα λόγο καθόσον, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, τα εν λόγω κράτη αποτελούν ένα μάλλον μικρό μέρος της εν λόγω οντότητας.
- 95 Όσον αφορά το δεύτερο στοιχείο, που συνδέεται με την ύπαρξη αμφιβολιών σχετικά με τις εξουσίες των προσώπων που εκπροσωπούσαν ορισμένα κράτη κατά την υπογραφή της ιδρυτικής πράξεως της IMG, πρέπει, ομοίως, να σημειωθεί ότι θα μπορούσε ενδεχομένως να κλονίσει το κύρος της πράξεως υπογραφής, από τα κράτη αυτά ειδικότερα, της ιδρυτικής πράξεως της IMG, αλλά όχι το κύρος της ίδιας της ιδρύσεώς της, δεδομένου ότι οι ενδεχόμενες παρατυπίες που προβλήθηκαν ως προς την εκπροσώπηση αφορούσαν περιορισμένο μόνον αριθμό συμμετεχόντων κρατών.
- 96 Όσον αφορά το τρίτο στοιχείο, κατά το οποίο ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ ανέφερε στην OLAF ότι η IMG δεν αποτελούσε ειδική υπηρεσία του ΟΗΕ, αρκεί η διαπίστωση ότι στερείται παντελώς νομικής σημασίας. Πράγματι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 91 της παρούσας αποφάσεως, η δημοσιονομική νομοθεσία του 2002 και του 2012 ουδόλως επιτάσσει ότι μια συγκεκριμένη οντότητα πρέπει να είναι υπηρεσία του ΟΗΕ, προκειμένου να μπορεί να χαρακτηριστεί «διεθνής οργανισμός». Επιπλέον, εν προκειμένω, δεν αμφισβητούνταν ότι η IMG ουδέποτε είχε προβάλει ότι αποτελούσε τέτοια υπηρεσία, αλλά διεκδικούσε την ιδιότητα του «οργανισμού δημοσίου διεθνούς δικαίου που ιδρύθηκε με διακυβερνητική συμφωνία», όπως προκύπτει σαφώς από τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 85 της παρούσας αποφάσεως.
- 97 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως που προέβαλε η IMG προς στήριξη καθεμίας από τις αιτήσεις της αναιρέσεως στις υποθέσεις C-183/17 P και C-184/17 P, ο οποίος αφορά το ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως

έκρινε, με τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, ότι η Επιτροπή δεν είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο ούτε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, δικαιολογώντας την έκδοση των επίδικων αποφάσεων βάσει των αμφιβολιών που διατηρούσε σχετικά με το καθεστώς της IMG ως «διεθνούς οργανισμού» κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, είναι βάσιμος. Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνουν δεκτοί οι υπό κρίση λόγοι αναιρέσεως, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί κατά πόσον η απόφαση αυτή του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει, επιπλέον, παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών.

Επί των συνεπειών του γεγονότος ότι έγιναν δεκτοί οι δεύτεροι λόγοι αναιρέσεως

- 98 Όσον αφορά τις συνέπειες που πρέπει να αντληθούν από την πλάνη περί το δίκαιο που διαπιστώθηκε στην προηγούμενη σκέψη, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι η απόρριψη των λόγων αναιρέσεως της IMG που αφορούν πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή, δικαιολογώντας τις επίδικες αποφάσεις βάσει των αμφιβολιών που διατηρούσε σχετικά με το καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού, αποτελεί το αναγκαίο έρεισμα του διατακτικού των αναιρεσιβαλλόμενων αποφάσεων, καθόσον με τις αποφάσεις αυτές απορρίφθηκαν οι προσφυγές ακυρώσεως που άσκησε η οντότητα αυτή.
- 99 Ως εκ τούτου, πρέπει να αναιρεθούν οι αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις καθόσον απέρριψαν τις προσφυγές ακυρώσεως της IMG ως αβάσιμες, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι και αιτιάσεις που προέβαλε η IMG προς στήριξη των αιτήσεων της αναιρέσεως.
- 100 Δεύτερον, όπως αναφέρεται στη σκέψη 33 της παρούσας αποφάσεως, η IMG είχε επίσης υποβάλει, στην υπόθεση T-381/15, αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που της προκλήθηκε από την απόφαση της 8ης Μαΐου 2015, καθόσον η Επιτροπή αναφέρει στην εν λόγω απόφαση ότι δεν θα συνάπτει πλέον με την IMG νέες συμβάσεις αναθέσεως στο πλαίσιο έμμεσης διαχειρίσεως του προϋπολογισμού της Ένωσης.
- 101 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο, στηριζόμενο ομοίως στην εσφαλμένη νομική εκτίμηση που αναφέρεται στη σκέψη 97 της παρούσας αποφάσεως, απέρριψε, γι' αυτόν τον λόγο, το αίτημα αυτό αποζημιώσεως, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 170 και 172 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως T-381/15.
- 102 Συνεπώς, πρέπει ομοίως να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση T-381/15, καθόσον απέρριψε ως αβάσιμο το εν λόγω αίτημα αποζημιώσεως.

Επί των προσφυγών ακυρώσεως και επί του αιτήματος αποζημιώσεως

- 103 Όταν η διαφορά είναι μόνον εν μέρει ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί, δυνάμει του άρθρου 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποφανθεί οριστικά επί του μέρους αυτού της διαφοράς και να αναπέμψει κατά τα λοιπά την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 104 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο πρέπει να αποφανθεί οριστικά επί των δύο προσφυγών ακυρώσεως που είναι ώριμες προς εκδίκαση. Πράγματι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 92 έως 96 της παρούσας αποφάσεως, οι επίδικες αποφάσεις δεν είναι σύννομες, στο μέτρο που τα στοιχεία τα οποία επικαλείται η Επιτροπή προς στήριξη αυτών δεν είναι ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση την ιδιότητα της IMG ως διεθνούς οργανισμού κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν στο σύνολό τους.

- 105 Όσον αφορά το αίτημα αποζημιώσεως στην υπόθεση T-381/15, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 101 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο το απέρριψε, στηριζόμενο αποκλειστικώς στην εκτίμησή του ότι η Επιτροπή δεν είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο ούτε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, δικαιολογώντας την έκδοση της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2015 βάσει των αμφιβολιών που διατηρούσε σχετικά με το καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού. Πλην όμως, μολοντί από τις προηγούμενες σκέψεις της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι η εκτίμηση αυτή ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, εντούτοις είναι αναγκαίο να εξετασθούν οι λοιποί ισχυρισμοί των διαδίκων σχετικά με το εν λόγω αίτημα αποζημιώσεως, και ιδίως οι ισχυρισμοί που αφορούν την ύπαρξη και την έκταση των ζημιών που προέβαλε η IMG, οι οποίοι εξάλλου δεν αναπτύχθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου.
- 106 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, πρέπει να θεωρηθεί ότι το μέρος αυτό της διαφοράς δεν είναι ώριμο προς εκδίκαση και, κατά συνέπεια, η υπόθεση αυτή πρέπει να αναπεμφθεί, κατά το μέτρο αυτό, στο Γενικό Δικαστήριο.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 107 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι βάσιμη, το Δικαστήριο, εφόσον κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαίνεται και επί των δικαστικών εξόδων.
- 108 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 109 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε στις υποθέσεις C-183/17 P, C-184/17 P και T-29/15, πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα στις τρεις αυτές υποθέσεις, σύμφωνα με το αίτημα της IMG.
- 110 Αντιθέτως, όσον αφορά την υπόθεση T-381/15, υπενθυμίζεται ότι, εφόσον η Επιτροπή ηττήθηκε στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως που ασκήθηκε από την IMG, το αίτημα αποζημιώσεως που συνοδεύει την εν λόγω προσφυγή ακυρώσεως δεν είναι ώριμο προς εκδίκαση και πρέπει να αναπεμφθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 111 Συνεπώς, το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα στην εν λόγω υπόθεση, σύμφωνα με το άρθρο 137 του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Αναιρεί τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 2ας Φεβρουαρίου 2017, International Management Group κατά Επιτροπής (T-29/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:56), και της 2ας Φεβρουαρίου 2017, International Management Group κατά Επιτροπής (T-381/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:57).**
- 2) **Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση C(2014) 9787 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2014, περί τροποποίησης της εκτελεστικής αποφάσεως C(2013) 7682, σχετικά με το πρόγραμμα ετήσιας δράσεως του 2013 για τη Μιανμάρ/Βιρμανία που πρόκειται να χρηματοδοτηθεί από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**
- 3) **Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί μη συνάψεως με την International Management Group νέων συμβάσεων αναθέσεως αρμοδιοτήτων στο πλαίσιο έμμεσης διαχειρίσεως, που περιεχόταν στην επιστολή της 8ης Μαΐου 2015.**

- 4) Αναπέμπει την υπόθεση T-381/15 στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του αιτήματος αποκατάστασης της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη η International Management Group λόγω της απόφασης της Επιτροπής που αναφέρεται στο σημείο 3 του παρόντος διατακτικού.
- 5) Απορρίπτει τις ανταναιρέσεις.
- 6) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στις υποθέσεις C-183/17 P, C-184/17 P και T-29/15.
- 7) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση T-381/15.

(υπογραφές)